

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

معاونت پژوهشی دانشکده بهداشت

کمیته تحقیقات دانشجویی

عنوان

بررسی رابطه هوش معنوی و خودکارآمدی کارکنان در مراکز آموزشی درمانی شهر قزوین

استاد راهنما

دکتر خسروی زاده

مجری

فهیمه اصیلی انصاری، شعیب رفیعی، روح انگیز طاهری

سال ۹۸

چکیده

مقدمه: باورهای خودکارآمد و معنوی می توانند انگیزه‌ای بسیار قدرتمند در جهت بهبود کیفیت کاری به شمار آیند. مراکز درمانی به علت شرح وظایف و محیطی متفاوتی که نسبت به سایر بخش‌های خدماتی دارند نیازمند توجه به این ابعاد هستند. از اینرو هدف از مطالعه حاضر شناسایی مولفه‌های موثر هوش معنوی بر خودکارآمدی کارکنان عملیاتی در مراکز درمانی قزوین بود.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی و به صورت مقطعی در سال ۲۰۱۹ انجام شده است. ۲۳۸ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای براساس گروه‌های استخدامی مراکز درمانی قزوین، ایران در پژوهش شرکت کرده‌اند. برای سنجش هوش معنوی از پرسشنامه کینگ با ۴ بعد و برای سنجش خودکارآمدی از پرسشنامه شرر با ۳ بعد استفاده شده است. برای تحلیل مقدماتی داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون در نرم افزار SPSS 20 و برای تحلیل مسیر در قالب مدل سازی معادلات ساختاری از نرم افزار AMOS در سطح معنی داری ۰,۰۵ درصد استفاده شده است.

یافته‌ها: بین تمامی ابعاد خودکارآمدی و هوش معنوی به غیر از پافشاری در مواجهه به سختی‌ها و بسط هوشیاری، ارتباط مستقیم و معنادار آماری وجود داشت ($pvalue < 0.01$). در تحلیل مسیر مدلی نهایی شده تمامی روابط معنی‌دار بوده است. همچنین شاخص‌های برازندگی شامل $NFI = 0.901$ ، $RMSEA = 0.055$ ، $GFI = 0.923$ و $CFI = 0.913$ نشان از برازش مطلوب مدل نهایی دارد.

نتیجه گیری: مدیران بیمارستان‌های مورد مطالعه می‌توانند با استفاده از غنی‌سازی روانشناختی کارکنان و تقویت هرچه بیشتر هوش معنوی آنان، زمینه ارتقای خودکارآمدی را در کارکنان بالینی و بهبود عملکرد و رفتار ارائه خدمت را فراهم سازند.

کلیدواژه: هوش معنوی، خودکارآمدی، مراکز درمانی، تحلیل مسیر
